

Mas sempre té raó

«Al president Mas sempre se l'ha d'escoltar. I més ara quan calen matisos enmig del maniqueisme adolescent de patriotes i traïdors»

Artur Mas: "Jo crec que tots els actors que van votar la declaració el 27 d'octubre sabien que no tenia recorregut real". Aquest és un dels titulars que ahir va deixar el president Mas en una entrevista radiofònica. Pocs minuts després el president Carles Puigdemont admetia que les negociacions per formar Govern a Catalunya haurien d'haver anat més de pressa, però recordava que "la situació és complexa" i, atenció, demanava no caure en retrets.

Al president Mas sempre se l'ha d'escoltar. I més ara quan calen matisos enmig del maniqueisme adolescent de patriotes i traïdors. Pel president que té la casa embargada la prova que el 27 d'octubre va ser purament una acció parlamentària era que, després, el govern del país no s'havia reunit per prendre cap decisió. I això pica. Ningú ha enganyat a ningú, baixeu les armes, i el Govern va fer tot allò que tocava. Però el context històric era quan menys intens i dramàtic.

Diu Mas, i té raó, que en el món de la política hi ha un component simbòlic i estètic. Moltes vegades "un argument s'exagera o s'infla per quedar ben posicionat" davant l'opinió pública. I després la pregunta que ha indignat a nyerros i cadells: "Això és un engany o una exageració?". D'aquí es desprèn per alguns que Mas reconeix que s'ha enganyat a la població. Fals! El president explica la pel·lícula per als nens grans.

"No posem tothom en el mateix sac. Mirem qui va dir què i llavors veurem que hi ha gent que va dir el que es pensava i van ser titllats de traïdors", tota la raó. Dies alegres però amb aroma dels anys trenta. No ha de ser fàcil ser Puigdemont. Ni Junqueras.

Madrid no es va portar bé, de nou. De nou, demostrant que només hi ha independència com a sortida factible. Eleccions imposades, 155, hòsties i catalans agenollats. Perquè no som bascos i perquè ens volen eliminar/assimilar. És la història del nostre país, la dels catalans parlin el que parlin, i que sempre acabem rebent.

Mas parla del passat, del present i del futur. I de nou dic que se l'ha d'escoltar. I a Puigdemont, Junqueras, Homs, Rull, Turull, Carod, Ortega, Rigau, Jové,... Quants més millor. Parlar i compartir.

Jo era dels de "tenim pressa". I després de córrer veig que potser era un error, no un engany. Artur Mas creu que l'independentisme ha comès l'error de posar-se terminis "per poder dir que ens ho creiem". Sempre té raó. No és fer marxa enrere, és caminar millor.